

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **R. G.**, zastoupeného JUDr. Rudolfem Postlem, advokátem se sídlem Podbořany, Masarykovo náměstí 14, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 5. 2017, č. j. 17 A 47/2017 – 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Rudolfu Postlovi **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 5. 2017, č. j. 17 A 47/2017 – 41, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2017, č. j. OAM-44/LE-LE05-LE05-PS-2017. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl o zajištění žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a doba trvání zajištění byla stanovena do 28. 6. 2017 dle § 46a odst. 5 téhož zákona.

[2] Ve včas podané kasační stížnosti se stěžovatel omezil na stručné konstatování, že proti shora uvedenému rozsudku podává kasační stížnost s tím, že ji doplní po ustanovení advokáta soudem (o které současně požádal) a poradě s ním.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o

tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[4] Z citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné z <http://www.nssoud.cz>). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s. a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že *„[l]ičení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i pro náležitosti kasační stížnosti.

[5] K žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zdejší soud usnesením ze dne 13. 7. 2017, č. j. 3 Azs 188/2017 – 14, ustanovil stěžovateli zástupcem JUDr. Rudolfa Postla, advokáta se sídlem Podbořany, Masarykovo náměstí 14 (výrok I.). Protože předmětná (včasná) kasační stížnost neobsahovala náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud současně vyzval stěžovatele, aby prostřednictvím ustanoveného zástupce ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá (výrok II.); stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 17. 7. 2017. Poslední den lhůty k doplnění kasační

pokračování

stížnosti tedy, v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s., připadl na 17. 8. 2017. Dne 18. 8. 2017 obdržel Nejvyšší správní soud reakci zástupce stěžovatele na výzvu k odstranění vad kasační stížnosti (poštovní přepravě byla odevzdána ještě v otevřené lhůtě, dne 17. 8. 2017). Ustanovený zástupce stěžovatele v ní uvedl, že pro prostudování odůvodnění napadeného rozsudku dospěl k závěru, že v dané věci neexistují důvody, pro které by měl být tento rozsudek cestou kasační stížnosti odklizen. Vyjádřil přitom přesvědčení, že úkolem ustanoveného advokáta není za každou cenu odstraňovat vady kasační stížnosti, dospěje-li k závěru, že důvody pro její podání nebyly dány. Z tohoto důvodu proto vytýkané vady kasační stížnosti neodstranil.

[6] Z kasační stížnosti lze sice (již z povahy věci) dovodit nesouhlas stěžovatele s rozsudkem krajského soudu, nicméně není z ní seznatelné, v čem má konkrétně spočívat vytýkaná nezákonnost soudního rozhodnutí, a proto na tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud nahlíží jako na podání nesplňující základní zákonem stanovené náležitosti, v důsledku čehož ji není možné meritorně projednat.

[7] Protože nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení zdejšího soudu odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud ji, v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

[8] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli k jeho žádosti zástupce z řad advokátů; náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Protože však v dané věci nebyly provedeny ustanoveným advokátem žádné úkony (v souladu s výzvou nedoplnil kasační stížnost o důvody, pro které byl rozsudek krajského soudu napaden, a nenaplnil tak účel kvalifikovaného právního zastoupení), nebyly naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že ustanovenému zástupci stěžovatele odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu

